

[Skovmand.]

brugen af euforiserende stoffer. Den må først og fremmest forklares ved, at politiet optræder mere nidkært, end det tidligere har gjort, og i politikredse er man endda ikke tilfreds med sin indsats; man ønsker mere mandskab, man ønsker adgang til telefonaflytning — det har i hvert fald været hævdet i et københavnsk dagblad — og nu får vi altså et lovforslag fra justitsministeren om, at man skal øge maksimalstraffen for overtrædelse af loven om euforiserende stoffer fra 2 til 6 år.

Hr. Kjeld Olesen hævdede før, at denne forøgelse af maksimalstraffen ville smitte af nedefter, og selv efter justitsministerens forsikringer om det modsatte mener jeg ikke, at man kan se bort fra denne mulighed. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg føler mig utryk ved denne udvikling. Danmark er ikke en politistat og bør heller ikke blive det, heller ikke for mindretal. Netop i betragtning af den liberalisering, der er sket i de senere år, f. eks. inden for områder som pornografi og homoseksualitet, er det beklageligt, at vi nu skal opleve dette tilbageskridt.

Hvis det så endda var sådan, at man med denne foranstaltning kunne redde de folk, der er blevet ofre for misbrug af de euforiserende stoffer, kunne man måske gå med til det; men det er der ikke noget der tyder på. Hvis dette lovforslag bliver vedtaget, vil det formentlig af de fleste stofmisbrugere blive opfattet som rettet mod dem, ikke mindst fordi loven af politiet vil blive opfattet som en ansporing til yderligere indsats mod brugerne og forhandlerne af de euforiserende stoffer. Det vil knytte brugerne og forhandlerne af disse stoffer tættere sammen.

Værst er det dog, at der ikke i bemærkningerne til lovforslaget er foretaget nogen skarp skelnen mellem f. eks. hash og de stærke stoffer. Vi ved, at et meget stort antal unge nyder hash. Selv den kraftigste politiindsats mod hashen vil ikke få disse unge til at holde op, måske tværtimod. Resultatet kan blive en urimelig kriminalisering af mange unge, og man vil i hvert tilfælde få umådelig svært ved at få disse unges bistand til bekæmpelsen af de samvittighedsløse forhandlere, der naturligvis findes. Jeg mener personlig som flere andre af dagens talere,

at hash er kommet for at blive, og så derfor gerne, at man snarest nåede frem til en frigivelse af stoffet på linje med den frigivelse, man længe har haft for alkohol.

Under alle omstændigheder vil jeg henstille til justitsministeren, at han sørger for, at de politifolk, der skal beskæftige sig med disse ting, får en grundig oplysning om karakteren af de forskellige euforiserende stoffer, og at de som hovedregel ser gennem fingre med brug og salg af hash. Gør ministeren ikke dette, risikerer han at uddybe modsætningsforholdet mellem ældre og unge i det danske samfund.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne besvare nogle af de spørgsmål, der er stillet til mig.

Hr. Ib Thyregod spurgte, om det var aldeles nødvendigt, at telefonaflytning fulgte med dette lovforslag. Det er jo sådan, at det er ved indsættelsen i det bestemte kapitel i straffeloven, telefonaflytning bliver mulig efter denne bestemmelse. Jeg har ment, at telefonaflytning kunne være nødvendig i visse tilfælde, men det er naturligvis noget, der kan tales om.

Fru Else-Merete Ross spurgte, om praksis var blevet skærpet. Jeg mener ikke, at praksis er blevet skærpet; jeg havde nær sagt: snarere tværtimod. Vi er villige til at følge domspraksis, hvad vi i forvejen gør i justitsministeriet, og jeg kan godt se, der kan være noget, der taler for, at en revisionsbestemmelse blev føjet ind.

Hr. Morten Lange talte om de skærpende omstændigheder, der er nævnt i § 191, stk. 1, og mente, at hvis det blev sådan, at de skærpende omstændigheder var forhandling af andre stoffer end hash, kunne det være rimeligt at dømme ud fra skærpende omstændigheder, eventuelt i forbindelse med, at det skulle være salg til en større kreds eller med betydelig fortjeneste. Det er en af de ting, som flere har været inde på, at hash ikke skulle omfattes af den skærpelse af loven, dette lovforslag indeholder. Jeg ville tro, at det var dristigt af os, hvis vi allerede på nuværende trin ikke ville tage hash med.

Hr. Kjær Rasmussen sagde, at vi var i færd med at afskaffe den nuværende lov, og at vi ville til at kriminalisere et miljø, der ikke i forvejen var kriminaliseret. Det